

Met deze brief wil ik graag mijn zorgen delen over het voorstel om de naturalisatietermijn te verlengen van vijf naar tien jaar. In de huidige vorm voelt dit voorstel voor mij niet eerlijk en ook niet bevorderlijk voor integratie en deelname aan de samenleving. Ik ben bang dat het juist het tegenovergestelde effect kan hebben.

In sommige landen wordt het paspoort gebruikt als een middel om burgers te controleren. Dit kan ertoe leiden dat mensen verplicht worden terug te reizen naar hun land van herkomst om een paspoort te vernieuwen, zonder dat zij dit in Nederland kunnen doen. Zonder paspoort kun je praktisch niets regelen en heb je geen geldig identiteitsdocument, tenzij je erkend vluchteling bent. Dit maakt het leven van deze mensen erg moeilijk. Voor hen betekent het dat zij, tussen hun komst naar Nederland en het moment waarop zij in aanmerking komen voor naturalisatie, minstens één keer naar hun land van herkomst moeten terugkeren.

Ik denk daarom dat het belangrijk is om meer nuance aan te brengen in dit wetsvoorstel. Als de verlenging naar tien jaar toch wordt ingevoerd, hoop ik dat er uitzonderingen blijven bestaan. Niet alleen voor partners van Nederlandse burgers, maar ook voor mensen die hun integratie aantoonbaar hebben bewezen, bijvoorbeeld door het behalen van het NT2 Programma II-diploma.

Daarnaast zou het waardevol zijn om de uitzonderingen uit het eerdere voorstel uit 2016 opnieuw te overwegen. Destijds werd voorgesteld dat iedereen die al minimaal drie jaar in Nederland woonde op het moment dat de wet in werking trad, nog steeds na vijf jaar kon naturaliseren.

Afhankelijk zijn van het paspoort van een autoritair regime is een grote last, zowel praktisch als emotioneel. Mensen die naar Nederland komen met een kennismigrantenvisum leveren een belangrijke bijdrage aan de samenleving. Ik hoop van harte dat zij niet de dupe worden van deze wetswijziging.

Met vriendelijke groet,

G.Z. Dzesov